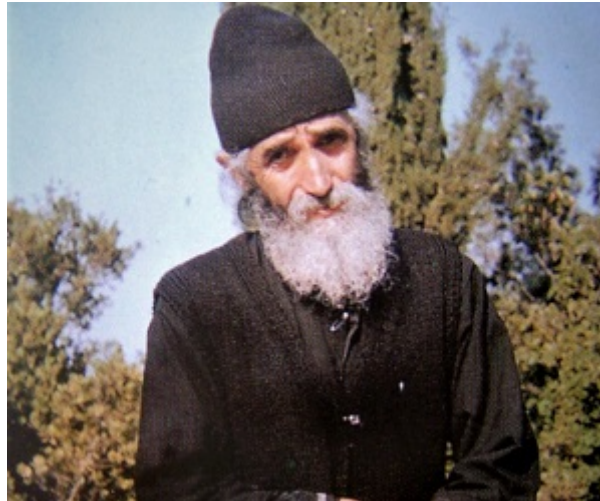
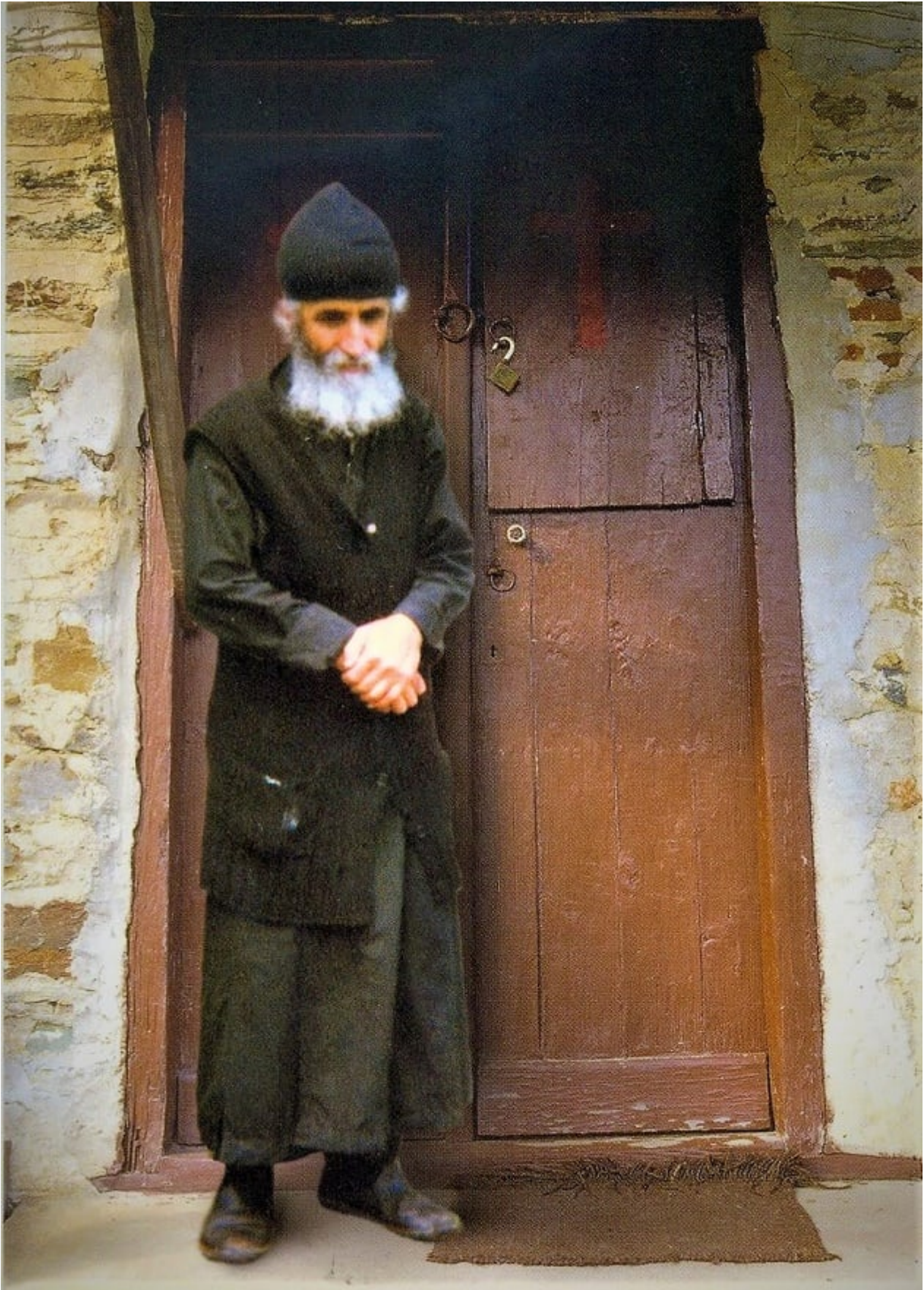

Όσιος Παΐσιος: «Για την Παναγία μπορεί να μιλάει μόνο αυτός που την είδε» (αρχιμ. Ιάκωβος Κανάκης, Πρωτοσύγκελλος Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως)

/ [Πεμπτουσία](#)

Σήμερα δεν θα μιλήσουμε για κάποιον άγιο, γνωστό ή άγνωστο στους πολλούς, όπως συνηθίζουμε να κάνουμε στις συνάξεις μας. Θα μιλήσουμε για κάποια πού στέκεται ψηλότερα από τους αγίους και από αυτούς τους αγγέλους. Λέμε για Εκείνη ότι είναι «Τιμιωτέρα των Χερουβείμ» και «ενδοξότερα ασυγκρίτως των Σεραφείμ». Θα μιλήσουμε λοιπόν για την Παναγία και θα είναι αυτό ένα τόλμημα, αφού ο νέος άγιος της εκκλησίας μας, ο όσιος Παΐσιος έλεγε ότι για την Παναγία μπορεί να μιλάει μόνο αυτός που την είδε. Και έχει δίκιο και η προσέγγιση του αυτή μας παραπέμπει στο άλλο επίσης σημαντικό, στο ότι θεολόγος είναι αυτός πού «είδε» τον θεό και μπορεί να μιλήσει γι' Αυτόν. Έτσι, ο δρόμος που μας μένει να ακολουθήσουμε, αν θέλουμε να θεολογούμε, είναι να καταφεύγουμε σε όσους «είδαν» και «έπαθαν» τα Θεία και έτσι μπορούν να μιλήσουν γι' αυτά, δηλαδή μπορούν να μιλήσουν για τον Χριστό και για την Παναγία.

Θα κάνουμε σήμερα αυτήν την αναφορά. Θα δούμε πώς την «έβλεπαν» οι άγιοι και οι δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης αλλά και οι άγιοι της Εποχής μας, αφού πρώτα

σας καταθέσω μερικές σκέψεις μας για την Παναγία.

Ξέρετε και στην Παλαιά Διαθήκη όπως και στην Καινή έχουμε αγίους πού «έβλεπαν» όντως τον Χριστό. Οι πρώτοι ως Άσαρκο και οι δεύτεροι ως Σεσαρκωμένο. Είναι ο «Άγγελος κυρίου» ή «Μεγάλης βουλής άγγελος» της Παλαιάς Διαθήκης. Τον συναντούμε να εμφανίζεται και με άλλα ονόματα. Είναι ο ίδιος, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, που κατά την γνώμη γνωστού ερμηνευτή της Βίβλου «βιαζόταν πότε να σαρκωθεί και να έρθει ανάμεσά μας». Κάνει λοιπόν αισθητή την παρουσία του στους Δίκαιους και τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, της προ Χριστού εποχής. Και ξέρετε οι Προφήτες δεν είναι λιγότερο άγιοι ή μικρότεροι άγιοι από τους αγίους της Κ.Δ. Μάλιστα έλεγε, ο άγιος Παΐσιος ότι είναι μεγαλύτεροι μάρτυρες από τους άλλους μάρτυρες, αφού και γι' αυτούς ισχύει το « μακάριοι οι μηιδόντες και πιστεύσαντες».

Στην Παλαιά Διαθήκη όμως οι Δίκαιοι δεν «έβλεπαν» μόνο τον Χριστό, αλλά και την Παναγία. Υπάρχουν πολλές προεικονίσεις της Θεοτόκου σ' αυτήν, τις οποίες οι Πατέρες μας τις καταγράφουν, τις σημειώνουν και μας τις κάνουν γνωστές. Μίλησαν για την παρθενία της, το γένος της και την συμμετοχή της στο σωτηριολογικό έργο του Θεού. Στην Καινή Διαθήκη ότι προφητεύθηκε γι' αυτήν έλαβε «σάρκα και οστά». Ήρθε ανάμεσα μας δίνοντας στους ανθρώπους τον «καρπό της κοιλίας της». Δεν ήταν όμως μόνο ο Χριστός η μεγάλη χαρά, ο Όποιος δι' αυτής έλαβε την ανθρώπινη φύση, αλλά και η ίδια είναι ένα μεγάλο δώρο για τους ανθρώπους, κατά τον άγιο Σιλουανό.

Η Παναγία είναι η πηγή της χαράς και χαρά έχει όποιος επικαλείται το όνομά της. Την Παναγία επικαλούνται οι πιστοί το πρωί με το ξεκίνημα της νέας ημέρας τους, αλλά και το βράδυ όταν μια μέρα ακόμα τελειώνει. Και στις χαρές, μα κυρίως στις λύπες πιο πολύ η Παναγία ομορφαίνει την ζωή των ανθρώπων, που την καλούν κοντά τους. Μάλιστα το μέγιστο δώρο του Θεού προς τους ανθρώπους, η Θεία λειτουργία, τελείται και πάλι «δια της Θεοτόκου». Το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, που είναι το μεγαλύτερο θαύμα επί της γης, είναι έργο που γίνεται «εξαιρέτως» για Εκείνην με την προσφορά της. Προσφέρεται υπέρ όλων ο Αμνός του Θεού, αλλά κυρίως γίνεται για Εκείνη, με την δική της εκούσια συμμετοχή. Ονομάζεται δε «εστιάτωρ της Θείας Σαρκός». Μέσα στην Θεία Λειτουργία, με τους Παρακλητικούς Κανόνες που ψάλλονται γι' Αυτήν, με τους «Χαιρετισμούς», με την επίκληση της από τον καθένα στην προσευχή του, «έρχεται» η Παναγία, αλλάζει τα δεδομένα και προσφέρει την χαρά.

Εδώ στην επαρχία τις ημέρες του Δεκαπενταυγούστου υπάρχει «ζωντανό» και έντονο το όνομά της, η ατμόσφαιρα που δημιουργεί η παρουσία της είναι ταυτόχρονα διακριτική και εκρηκτική. Ο καθημερινός χαιρετισμός μετατρέπεται

στο «Καλή Παναγιά»! Το εύχεται ο ένας στον άλλον, «ζούμε» στην χαρά της Κοίμησης και της Μετάστασής της. Πάλι «σταυροαναστάσιμο» το πνεύμα. Μεμειγμένη και πάλι η λύπη και η χαρά. Μετάσταση για Εκείνη, Ανάσταση για τον Υιό της, Ανάσταση και Μετάσταση για κάθε πιστό που πλησιάζει το Μυστήριο.

Φέτος και η κοινωνία πληγωμένη παρά ποτέ, σχεδόν «καμένη», αναζητά την Παρουσία της Παναγίας. Την επικαλείται ιδιαιτέρως, και εκείνη θα κάνει αυτό που έκανε και κάνει πάντα, θα πλησιάσει ως «θρηνωδούσα», ως «παρηγορήτρια», ως «Γιάτρισσα», ως «η πάντων χαρά», και ως η μόνη των ανθρώπων ελπίδα!